

{ אז נדברו }

פרשת פנחס תשפ"א | לסדר: "בריתי שלום" | גליון מספר: 519

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

חידה: מהו החג הכי שכוח זנח ביהדות...??

יש לי מאמר שתקוע לי בגרון כבר כמה שנים... כל שנה מחדש אני רוצה לכתוב אותו... דא עקא שאין לי מתי... אין לי תאריך נורמלי מתי לכתוב את זה... אז זהו... הפעם החלטתי שלא מעניין אותי העיתוי... אני פורק סחורה וזהו... פקח יקר: נא להתחשב...

ובכן: קורא יקר: אני רוצה לגלות לך סוד כמוסי: להו ידוע לך שיש ביהדות שלנו **חג מוסים!!** מדובר בחג שכמעט אף אחד לא מכיר אותו... חג שכוח ומסתורי... אין כמעט ספר שמדבר על החג הזה... לאף אחד אין זמן בכלל לחשוב על החג הזה... נו... תן ניחוש על איזה חג אני מדבר??

לא פחות ולא יותר: **חג הסוכות!!!**

אה... **שמעת פעם על חג הסוכות???** אז זהו שיש כזה חג... והחג הזה מגיע כל שנה מחדש... דא עקא שכל שנה מחדש החג הזה חל באותו תאריך עמוס שאין לנו זמן לנשום ולחשוב על כלום... והתאריך הזה לא הולך להשתנות... (אנחנו לא כמו הערבים שהתאריך של הראמאדאן משתנה משנה לשנה... שלא עשנו...) וממילא זה מתסכל אותי כל שנה מחדש... אני לא מסוגל לעכל את העובדה שהחג הכי חשוב והכי מתוק!!! שהוא הפסגה של כל החגים... אנחנו תמיד נוחתים אליו בלי שום הכנה פנימית?? (הכנה טכנית כן... סוכה וארבעת המינים כן... אבל הכנה פנימית? גארנישט!!!) רק לחדד את האבסורד: אני בחיים שלי שמעתי עשרות שיחות במעלת ימי החנוכה... עשרות שיחות חזוק בגודל קדושת יום הפורים... ואילו חג הסוכות?? **אפס!!! כלום!!!** אף אחד לא מדבר על החג הזה!!! **ולמה?? מסיבה טכנית פשוטה:** מחודש אלול עד יום הכיפורים אנחנו עסוקים בתשובה תפילה וצדקה ממילא בימים אלו אין לנו את הלוקסוס להתעסק עם חג הסוכות... עבודת התשובה תופסת את כל הראש ובוושר... וממילא... רק במעריב של מוצאי יום כיפור... רק אז אני יכול להרשות לעצמי להתחיל לחשוב על חג הסוכות... ואז!!! איפה... יש לנו שבעים ושתיים שעות במקרה הטוב להתכונן לסוכה ולולב וארבעת המינים ולגהץ חולצות ולהתכונן לשמונת ימי חג... **ותכל'ס... בין כך ובין כך אבדה הנערה...** החג הכי איתן במצוות... לולב וסוכה, וערבה וניסוך המים ושמחת בית השואבה והושענא רבה... ויש כ"כ הרבה מה להתבונן ולהעמיק ולגדול ולהעצים בחג הזה... וכלום!!! שום כלום!!! תאמין לי: על ט"ו בשבט שמעתי הרבה יותר שיחות חזוק והתעוררות מאשר על חג הסוכות... **ואם אתה השלמת עם זה... אז זהו שאני עדיין לא!!**

זה אחד מהמריבות הקבועות שלי עם השותף שלי... ידיד נפשי... זה שמוסר את נפשו למען הפצת גיליון זה... כל שנה מחדש לפני חג הסוכות אני רוצה להוציא חוברת (כמו שאני מוציא לפני כל חג) אבל הוא אומר לי כל פעם מחדש... חבל על המאמץ... זה לא ילך... לאף אחד אין זמן לנשום בימים האלו... אף אחד לא יקרא את זה... אתה מוציא אותה לחינם... והויכוח הזה חוזר על עצמו כל שנה מחדש... ואני מתקשה להשלים עם זה... מבחינתי זה כמו לוותר על אחד מג' הרגלים... ולא סתם אלא על הרגל העיקרי ביותר... אני לא מסוגל לבלוע את הגלולה הזו!!! אין יתכן שחג הסוכות יברח לנו בין האצבעות?? כאילו שלא ידענו מראש שהוא הולך לחול בתקופה הכי עמוסה בשנה... אין אפשר לוותר על כזה חג מתוק??

אז הנה... עכשיו אתה מבין על מה אני מדבר?? כל שנה מחדש אני רוצה לכתוב איזה מאמר אחד או שתיים על חג הסוכות... ותכל'ס אין לי מתי... כי מחודש אלול ואילך זהו... אנחנו עסוקים בסליחות ובר"ה ויו"כ (ככה לפחות אמור להיות...) אז השנה... כבר מחג הסוכות דאשתקד החלטתי ש-די! השנה אני דופק על השלחן ככה באמצע השנה... ומתחיל לדבר על חג הסוכות... לא מעניין אותי... כמה שזה יראה מוזר... לא איכפת לי... כי כמה שזה מוזר... זה הרבה פחות מוזר מספרים שלימים שיוצאים על מעלת יום ט"ו בשבט ועל ל"ג בעומר ועל שובבי"ם ואילו על חג הסוכות שהוא יומא דכולהו יומי אין עשירית מזה!!! זה לא יתכן!!! אז הנה... אני מעדיף להיות מוזר ולדבר על חג הסוכות באמצע השנה... לפחות זה מה שיהיה...

עד כאן ההקדמה... וכעת אני רוצה לגלות לך: איש בשורה אני:

בהשגחה פרטית מופלאה... דווקא עכשיו גיליתי את המטמון!!! בדיוק עכשיו שכבר החלטתי שזהו... אני הולך לכתוב השבוע על חג הסוכות ולא מעניין אותי אם זה קשור או לא קשור... אני מתחיל לכתוב ופתאום אני קולט... ש... ש... שהנה!! נפלתי בדיוק על התאריך המתאים... פתאום אני קולט שהתאריך המתאים ביותר להתכונן לחג הסוכות הוא לא פחות ולא יותר **ימי בין המיצרים!!!** שלושת השבועות שבהם אנחנו מתאבלים על סוכת שלם... על סוכת דוד שנפלה... זה בדיוק הזמן להתכונן להרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת!!

תחשוב על זה... ימי בין המיצרים יושבים בדיוק על אותה נקודה של חג הסוכות!!! שניהם... גם שלושת השבועות וגם חג הסוכות... שניהם טובלים בהמון המון אהבה וגעגועים והתרפקות על חכו ממתקים וכולו מחמדים זה דודי זה רעי... כל ההבדל הוא שבין המיצרים האהבה הזו מתבטאת בצורה של מרירות וחסר... ודווקא שם!! בחסר הזה אנחנו זורעים בדמעה את החודש ימים... לאחמ"כ אנחנו זוכים לקצור ברנה ולפגוש את אותה אהבה והפעם בצלא דמהימנותא...

התחדשנו בס"ד:

מהיום ניתן שוב לקבל את
הגיליון בשירות פקס
באמצעות שיחת טלפון:

0795319191

(ניתן לפעול לפי ההוראות
המפורטות שם...)

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק:

חשבון 705284

בנק פאג"י

סניף 187

באשראי:

"נדרים פלוס"

- "קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

בדואר:

פולק- רח' גאולה 15,
חיפה

תודה מראש!!!

איך להתעורר בצפייה לגאולה...??

כן... פתאום יבא האדון אל ביתו וכשזה יקרה!!! כשהקב"ה פתאום יופיע כאן בבנין בית השלישי... **כאן יש כלל ברזל!!!** מה הכלל ברזל?? כמו שכולנו יודעים שכשהדוד מוחץ לארץ מגיע לביקור הוא מביא איתו מתנות... נכון?? (גם ילד כמוני שבמקרה לא היה לו שום דוד שגר בחו"ל... אבל בכל זאת ידעתי שבפוטנציאל אם יום אחד יהיה לי כזה דוד מחו"ל והוא יגיע... הוא יביא איתו מתנות...)

אז להבדיל על אותו משקל: הקב"ה מיד לאחר מתן תורה רומז לעם ישראל "בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתך..." דורשים חז"ל: אמר להם הקב"ה לישראל: כשאבוא אליכם, אני בא טעון ברכות (עין רבה נשא י"ב), זה יהיה כדאי... שווה לחכות...

אגב: מה כתוב כאן במילים אחרות??

שתנוח דעתך... אנחנו לא הראשונים שצריך לעורר אותנו ולשכנע אותנו למה כ"כ כדאי שיבנה בית המקדש... הנה... אתה רואה שגם אז!!! גם אז בדור דעה היה צריך לשכנע את היהודי הפשוט שכדאי לו לחכות בקוצר רוח להקמת המשכן... הקב"ה כבר אז שלח קריצה ליהודי הפשוט... כדאי לך!! שווה לחכות... כשאני ארד מהשמים זה יהיה משתלם...

כן... כמובן שיש רובד הרבה יותר עמוק מזה... אבל אי אפשר לדלג על הנקודה הבסיסית הזו!!! סו"ס בורא עולם הוא בורא ככלל העולם... הוא ברא את כל מנעמי העולם... מה שטעמת ובעיקר את מה שהיית חולם לטעום בחלומות... ובתור בורא עולם ש"מבין" בענייני העולם... הוא אומר לנו: שכדאי לנו לחכות לנו... זה יהיה טוב... אני אביא איתי הרבה הפתעות... ומהשיקול הבסיסי הזה... כל תינוק ותינוקת אמורים לרצות ולהשתוקק ולחכות שבית המקדש יבנה!! ולא רק תינוק ותינוקת... אלא גם אני ואתה...

וכאן המקום לעשות סדר בראשי: יש כאלו שמאוד מסתבכים בנושא של צפייה לגאולה... הוא מתקשר אלי... תבא לדבר אצלנו... תמחיש לנו מה חסר לנו היום וכמה יהיה טוב כשהמשיח יגיע... ולמה לצפות לגאולה... למה זה כ"כ חשוב שהגאולה תבא?? עזוב!!! אל תסתבך... לפני שאנחנו מטפסים גבוה... לפני שאנחנו מנסים להתרומם ולרצות משיח וגאולה ממקום יותר מרומם... עזוב!!! קודם כל תשאיר מה שאתה... בגודל טבעי!! ואני שואל אותך: אתה אוהב את עצמך?? אתה אוהב חיים טובים?? אז זהו!! שהבורא של כל הדברים הטובים של העולם אומר לך שכדאי לך לחכות לו... הוא מודיע לך שכשהוא יבא... הוא יגיע עם הרבה מתנות... וזה יהיה שווה!!! והנה... תאמין לו שזה כדאי...

זאת אומרת: אם הרמב"ם אומר: שמי שלא מחכה לגאולה הוא כופר באחד מ"ג עיקרים... **במה הוא כופר?? מה נקודת הכפירה כאן?** הוא כופר בזה שאולוקים מבין עניין!!!

אם בורא עולם מבטיח שכשהוא יבא ויגאל אותנו... זה יהיה כדאי ונחמד וטוב ונעים... ואתה קצת נרתע מזה... אז במילים אחרות אתה חושב שבורא עולם לא מספיק מבין בענייני העולם... **!!! וזו! זו נקודת הכפירה!**

אם אני הייתי אומר לך את זה אני מבין את ההסתייגות והחשד... אני באמת לא מבין מספיק בענייני העולם... אם אני אגיד לך שכדאי לך לחכות למשיח... כי הולך להיות אוכל טוב... אני די מבין אותך אם תסתייג... כי המושגים שלי באוכל זה האולמות האלו של החרדים עם השבע דולר למנה... לך תדע... אולי יחלקו שם סנוויצים עם חביתה... אני מבין את ההסתייגות... **אז זהו שלא אני אומר את זה!!!** יש לך עסק עם בורא עולם!! ובורא עולם זה בורא כל העולם... שהההכל נהיה בדברו... כשהוא מבטיח לערוך לפניך שולחן... תסמוך עליו שזה הולך להיות יותר עשיר מהתפריט הכי חלומי שראית בחיים שלך...

זו נקודת האמונה הבסיסית בצפייה לגאולה!!! תסמוך על בורא עולם שאם הוא מבטיח שזה יהיה טוב... זה הולך להיות מפתיע ועוצמתי ונחמד וכיף ועונג בקנה מידה שאתה לא מעלה על דעתך!!! מי שלא מאמין בזה... הוא כופר!! במה הוא כופר??

הוא חושב שבורא עולם הוא לא... לא לגמרי בורא עעעעעולם... אז זהו!! שתעזוב... עזוב אותי... אני צו"ל... אני לא מבין בענייני העולם... אני לא יכול לשכנע אותך כמה כיף יהיה כשהמשיח יבא... כי אני לא מספיק מבין במסעדות ולא מספיק טיילתי ברחבי העולם... אבל "הלא ידעת אם לא שמעת אלוקי עולם ה' בורא קצות הארץ..." הנוף הכי חלומי של החרד המושלג הכי גבוה עד המפל הכי עוצמתי ועד הרובע הכי עתיק... על הכל הוא חולש!!! על כל סוגי התענוגות... וכל סוגי המאכלים והמנעמים והדחפים... הכל בידו!!! והוא אומר לך שכשהוא מגיע זה יהיה שווה... אז למה צריך להסתבך ולחקור למה יש לחכות??

שכחת שאנחנו כעת בעיצומם של חודשי יוני יולי אוגוסט?? בחודשים האלו כולם מחפשים את עצמם ורוצים שיהיה נעים ונחמד וכיף... והבורא של כל הכיף הזה מודיע לך באמצע היוני הזה... שתדע לך: שהכרטיס טיסה הכי קסום נמצא אצלי... תאמין לו!!! אל תכפור בזה שיש לך עסק עם בורא עולם... תבין שזה בורא עעעעולם... הכל בידו...

סליחה על השאלה: בחופש הגדול יש כל מיני אירועי תרבות... כמו הפועות של זמרים או מצגות ומופעי אור קולי של כל מיני מופקים למיניהם... ועם ישראל צועדים בהמוניהם ומשלימים ממיטב כספם על התענוג הזה!!! ואני שואל אותך: מאיפה אתה ל"כ בטוח שאתה התנה בהופעה הזו?? אולי זה יהיה משעמם להחריד...?? הרי אתה משלם כבר בכניסה למופע... ואם זה לא יהיה מעניין הרי לא יחזירו לך את הכסף... אז למה לנהג מונית אתה נותן כסף רק בסוף הנסיעה וכאן אתה מוכן לשלם מראש...? מי אמר שזה שווה? מה התשובה?? **יש לך אימון!!!** ראיתי במודעה שהפקת האירוע היא של _____ ואני כבר מכיר אותה... יש לו ביצועים מדהימים... אז אני נותן בו אימון שגם הפעם הוא לא יאכזב... **נכון או לא נכון?? היה או לא היה??** אז הנה!! זה בדיקת האמונה בצפייה לגאולה... יש לנו עסק מול בורא עולם שהוא אחראי על כל הדחפים ועל כל מילוי הסיפוקים שטעמת בחיים שלך... ובעיקר שהיית חולם לטעום... והוא!!! בורא עולם בכבודו ובעצמו אומר לך: כדאי לך שיבנה בית המקדש!!! כי הולך להיות פינוקים... זה יהיה שווה... אז תן אימון!!! לגברת אברהמי מאמינים... מוכנים לשלם חמישים שקל לכניסה למופע... אפילו שלא יודעים מה הולך להיות שם... אז בורא עולם?? תן אימון שזה שווה... תצפה לו!!!

לקראת ימי הקיץ הבאים עלינו לטובה ניתן

לקנות את הספר "וימאן" העוסק בנושא התמודדות בשמירת העניינים והמסתעף.

כמו כן את הספר "אהבת" (כי ישמע ה' קולי...)
העוסק בענייני תפילה ופתיחות רגשית בנימה אישית מול אבינו שבשמים עד בא הישועה בע"ה.

ואת הספר "ואהבת" (א-ת ה' אלוקים) העוסק בקבלת מלכות ה', כיצד לקבל ולשמוח ולגדול מתוך הנתונים שה' מעמיד בפני כל אחד מאיתנו

כל זה במוקדי המכירה של גיליון זה. ובמלא:
0548446691 0527683095

אודות האסון במיאמי...

שוב מגיעה שמועה על אסון מכולת בפעם השלישית בקיץ הזה... ושוב מדובר באסון שמזעזע את כל העולם וזה נקשר איכשהו לדמויות של יהודים חרדים לדבר ה'...

צריך להיות עיוור שלא לקשר את זה לו... לועדת חקירה הממלכתית שקמה בשבוע האחרון לנסיבות האסון במירון... בורא עולם דופק על השלחן ואומר לנו:

אתם רוצים להבין שאני מדבר איתכם... או שאתם מתעקשים להסיט את הנושא לועדות חקירה...

שלא תבין לא נכון: צריך להפיק לקחים!! אם יש מהנדס שבנה בצורה לא תקינה או מישהו שנהג בחוסר אחריות במירון הוא צריך לעשות את החשבון נפש האישי שלו ויתכן גם שצריך לעזור לו להגיע למסקנה הזו... אבל מה זה קשור אלי?? למה מערבים אותי בזה?? לי יש פה חשבון אחר לגמרי בסיפור

לפני חודש נקלע לעיני אחד מהשבועונים החרדים המוכרים... עברתי עליו ולתדהמתי מה אני רואה?? עיתון שלם שמדבר על דבר אחד ויחיד!! על הכשלים שהיו במירון... ועל הלקחים שצריך להפיק מאסון קרלין... עיתון שמתרע על עשרות עמודים ומגיע לעשרות אלפי בתי אב חופשי כיפה... מה הנושא האחד ויחיד שמטריד אותם?? מי האשם באסון... ועדת חקירה... ואנחנו נציף את הנושא ולא נוותר...

אני לא מבין: אם זו הרמה... אם אלו הם המסקנות אז בינינו... מה ההבדל בין יהודי לגוי???

בשביל מה אנחנו יהודים אם לא בשביל שהרבש"ע מדבר איתנו... בשביל מה יש לנו ל"ג בעומר וחר השבועות ושבעה עשר בתמוז... בשביל שיש לנו איזה מערכת יחסים עם רבש"ע והוא מדבר איתנו... לא נראה לך?? ואם קורים שתי אסונות כאלו נוראים והמסקנה היחידה שלך זה לחפש מי הפעם אשם... אז הנה... השבוע אתה מסודר בעיתון!!! אתה יכול גם השבוע למרוח כמה עשרות עמודים על ועדת חקירה במאמי... בדרך לקייט שם אל תשכח להצטייד עם כמה קלטרים של חקירות ונסיבות אירוע...

הגיע הזמן שנבין: **הרבש"ע מדבר איתנו!!! ולא להבין את זה- זה מסוכן!!!** אסור ללכת בקרי... אסור לעקוב אחרי ועדות חקירה האלו... אסור אפילו להרהר בהם... חסירה סכנתא... זה לשחק בחמת קרי... צריך לדעת שה' מדבר איתנו... גם אם אנחנו לא יודעים מה... אבל לכה"פ להכיר שיש פה פדיקה על השלחן מאבינו שבשמים... ה' רוצה שנהיה קצת יותר רציניים... שבין שהעסק רציני... שה' רוצה אותנו קצת יותר מרוכמים... ואז ישו בחרן אפו סארצו ומנחלתו...

איך משתלטים על ערימות ענקיות של יידישקייט?

המשך: ובאמת מישהו עורר את תשומת לבי: שלפני חג הפסח יש הכנה מאוד יסודית... יש ד' פרשיות שבמשך יותר מחודש אנחנו מתכוונים לקראת חג הפסח... שקלים... אח"כ טהרת פרה אדומה, אח"כ החודש הזה לכם... **נו... אז איפה הד' פרשיות של חג הסוכות???**

מה התשובה??? לחג הפסח יש רק ד' פרשיות!!! אבל לחג הסוכות יש ז' פרשיות!!! ז' דנחמתא!!! זה מתחיל עכשיו בג' דפורענותא... כעת אנחנו בשבירת כלים... כעת חופרים יסודות... וביסודות יש עומק של כאב... יש הרבה דם... אבלות... חסר... געגועים... אין האור ניכר אלא מתוך החושך... ואז!!! בעיצומו של יום תשעה באב... אנחנו זוכים להשלים את יציקת היסודות... ומכאן ואילך מתחילים לבנות את הבית!!! וכאן מתחיל ז' דנחמתא... שבע קומות של בנין... ובסוף הז' דנחמתא... מגיע הפיניש... הניקיון הסופי שנקרא שבת שובה... אנחנו מנקים ומישרים את השטח... מורידים פיגומים... ואמר סולו סולו פנו דרך הרימו מכשול מקרב עמי...

ואז מגיע חג הסוכות!!! זאת אומרת: באמת באמת ההכנה לחג הסוכות מתחילה בימי בין המיצרים... וכמה שזה נשמע לך וורט יפה וקצת מוזר... שתדע לך שבזמן שביהמ"ק היה קיים זה בודאי היה כך... (זה ברור שבזמן בית המקדש חג הסוכות תפס את הראש הרבה יותר מיום כיפור... כי ס"ו יום כיפור זה עבודת כה"ג... ואילו הקרבנות של חג הסוכות זה המעשר בהמה, והביכורי יין ותמרים שלי... וספירת ז' שלי ועליה לרגל שלי...)

אנחנו צריכים לקלוט שבסופו של דבר אליבא דאמת היהדות חותרת כל הזמן ליעד אחד!! לקשר של נישואין עם ה'... זה כמו בן אדם שיש לו משפחה אוהבת... זה לא משנה איפה אתה פוגש אותו... אם זה בעבודה... אם זה בקניות... אם זה בסידורים... בסופו של דבר הכל חותר למטרה אחת... יש לי בית והלב שלי שם!!! אני רוצה שיהיה שם הכי טוב... וכל מה שאני עושה בחיים הכל סביב זה... פעם זה קניות לבית... פעם זה פרנסה לבית... פעם זה סידורים לבית... ופעם זה נקיונות לבית... אבל הנושא זה הבית!!! אותו דבר כאן: חג הסוכות זה ההבית!!! אנחנו מתאחדים עם אבינו שבשמים... אם זה הנושא של חג הסוכות... אז אין משהו שלא חותר לזה... זו הסיבה שאליבא דאמת אין הכנה נקודתית לחג הסוכות... כי הכל חותר לשם... בין המיצרים חותר לשם... הסליחות חותרות לשם... ראש השנה וי"כ חותרים לשם...

ממילא הימים הנוראים בעצמם כמות שהם, הם ההכנה לסוכות!!!

ואתה יודע מה... כעת אני רוצה להיתפס על נקודה קצת צדדית... תשמע משפט... **זה גופא!!** עצם זה שאורך לי כל כך הרבה להבין זה... זה עצמו תופעת לוואי ישירה של חורבן בית המקדש!!!

שמעת את המשפט האחרון?? הבנת מה אני מתכוין??

אני אסביר את דברי: הרי מה קרה בחורבן בית המקדש... הבית נחרב... התפרק... במילים אחרות: **המבנה התפרק...** בזמן שבית המקדש היה קיים היה **מבנה!!!** המבנה של היידישקייט היה ברור ועומד מול העיניים... כולם הבינו לאן עבודת ה' חותרת... לקשר הנישואין והחדר יחוד בין קודשא בריך הוא לשכינתא- נכסת ישראל- עם ישראל... לא היה בלגן בראש... לא היה מבון של כבישים ודרכים בעבודת ה' לאן צריך להגיע... היה מסלול ברור שהכל נוסע ודולק וחותר לקרבת ה'...

לדוגמא: אני רוצה שתבין: בתוך בית המקדש עצמו היו כמה וכמה ממלכות ופירמידות ששימשו בד בבד!!! מצד אחד היה את בית דין הגדול של ע"ב זקנים שמעליהם הנשיא ואב"ד והם היו ממוקמים בלשכת הגזית שהיא **בתוך העזרה** והם היו מערכת שלטונית שחולשת על מאות סנהדרי קטנה של כ"ג ואלפי בתי דינים של ג' שמפוזרים בכל תפוצות ישראל ובגולה... עכשיו- חצי מטר מלשכת הגזית... מה יש??? לשכה של כהן גדול... כהן גדול זה ממלכה אחרת לגמרי לגמרי... הכהן גדול הוא הדרג העליון שמתחתיו יש היררכיה שלימה של שררות אמרכלים וגזברים ומשמרות כהונה וליה... עכשיו!!! שתי מטר מהלשכה של כהן גדול ומלשכת הגזית... יש שער!!! שאתה יודע מה יש בשער הזה?? זה השער שממנו נכנס המלך!! כן... הארמון של מלך ישראל היה צמוד לקיר של בית המקדש... ולמלך יש היררכיה משלו... את כל האוצרות והניהול המדיני ומערכת האכיפה משלו... **אתה קולט??** בתוך העזרה הזו יש שלוש הגמוניות ותחומי שיפוט שלא קשורים ולא נוגעים אחד בשני!! זה לא רק זה... יש פה גם שלוש סוגים שונים של עבודת ה'... בקיצור: שלוש כתרים שמשמשים במקום אחד... כתר תורה כתר כהונה וכתר מלכות... ושכחתי להזכיר את הנביא... שהוא גם קיבל את הנבואה שלו בעיצומה של שירת הלויים ויש לו את המעמד שלו שכולם מחויבים ב"אליו תשמעו..." זה ארבעה סוגי עובדי ה' שונים בתכלית השוני והקיצוניות שאכמ"ל... ובכל זאת היה ביניהם תיאום מלא וקשר עין!!! סביב מה??? סביב הקורת גג אחת שאיחדה את כולם!!! סביב היעד האחד ויחיד המשותף והוא: בית המקדש!!! יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה!!! כל מי שהגיע לבית המקדש פגש את כל חלקי עבודת ה' והוא היה מחויב לכולם והוא ידע שכולם חותרים למקום אחד... (זקני בית דין משועבדים לכהן גדול, והכהן גדול משועבד למלך... והמלך משועבד לנביא, והנביא משועבד לתלמיד חכם... וגם הנביא למלך... והמלך לתלמיד חכם, וכן הלאה וכן הלאה סחור סחור...) אבל ברגע שביט המקדש נחרב... **מה קרה באותו רגע??** הבית נחרב... הבית התפרק... **המבנה של היידישקייט התפרק והתפזר...** כל היהדות התפזרה

לאוסף של מלא מלא פריטים לא קשורים... אתה נכנס לבית מדרש, אתה פוגש תלמיד חכם שיושב בלשכת הגזית ולומד... אתה עובר את הכביש, אתה פתאום נכנס לחצר חסידות שהנהגה של הרבי זה מהסוג של כהן גדול... (חסיד אוכל שיריים של החמש חלות לחם הפנים שהכה"ג אוכל ברשות גבוה... זה בשביל לעצבן את הליטוואק) ואז אתה עובר לרחוב השלישי... אתה פוגש קהילת קודש שהנהגה שלהם בנויה על קבלת מלכות... לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו... ואז אם אני נהייתי חסיד של בחינת כהן גדול... והוא

נהיה המשתוקק של בחינת מלך... והוא נשאר נאמן לתלמיד חכם אז נהיה פה שתי מפלגות שונות!! לכל אחד יש עבודת ה' אחרת לגמרי... זה נראה כאילו אין שום קשר בינינו... (יש לי רגעים שאני עובר קצת יותר מידי במהירות מבית מדרש אחד לבית מדרש השני ואני צובט את עצמי... רגע... אתה בטוח שזה אותה דת...?? אני במקרה יודע שכן, אבל אני מבין את מי שטועה לחשוב שלא...) **תהא!! זה בינך הייתר אחת הבעיות העיקריות שלנו בשנאת חינוס...** נהיה חוסר תיאום ואיבוד קשר עין טוטאלי בין חלקי עבודת ה' השונים... שמי שגדל כל חייו בלשכת הגזית עלול לא לדעת על קיומו של עבודת ה' בבחינת כהן גדול... ומי שגדל בחממה של לשכת פרהדרין ועל טהרת קודש של הליגער כהן גדול... לא מודע שיש עבודת ה' מסוג של מלכות... (שאכמ"ל מה זה) וממילא כל אחד בטוח שהיהדות נמצאת רק אצלו... ובסופו של דבר מאיפה כל זה נובע?? **מחורבן ביהמ"ק!!!** מהפירוק של המבנה שהיה כולל ומאחד את כל חלקי היהדות!! מחורבנה של ירושלים... שמה היא הייתה?? **עיר שחורבה לה יחדיני!!** עיר שחיברה את כל הקצוות של עבודת ה' ועשתה מהם יציקה אחת שחותרת ליעד אחד... וברגע שחרב המקדש... כל המבנה התפרק וכל חלקי היהדות התפזרו לחתיכות!!! **אבל סליחה... גלשת מהנושא... נחזור לעניינינו:**

היום לכל חג יש ספר משלו!!! יש פסח... ויש פורים... יש יום כיפור... ויש חג השבועות... יש ראש השנה... ויש סוכות... וכל חג זה סיפור אחר לגמרי... וממילא אם אדון אז נדברו הוציא חוברת על ימי בין המיצרים... הרי כשמתקרבים ימים הנוראים הוא שוב מוציא חוברת שמדברת על ימים הנוראים... דא עקא שאז פתאום מגיע חג הסוכות... ואז אני נזכר שאני... צריך להוציא חוברת גם על חג הסוכות... **אז זהו!!! שאנחנו צריכים להבין שזה שכל חג הוא נהפך לנושא פרטני לכשעצמו...** זה לא אמור להיות ככה... ההפרטה הזו בין חג לחג היא תוצאה מפירוק מסוים... **פעם היה פה מבנה אחד!!!** היתה עבודת ה' אחת ופסח שבועות וסוכות וחנוכה ופורים... כל המועדים ביחד חתרו ליעד אחד של יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה... אמנם לכל מועד היה את הקומה שלו במבנה ואת הזוית היחודית שלו... אבל עדיין הכל היה חותר לאותו מקום... ממילא ההכנה לימים הנוראים זה משהו שהלך ביחד עם ההכנה לחג הסוכות... זה לא היה שני קרשים שצמודים אחד לשני בלי קשר... (ניתן לראות את זה לדוגמא אצל הגר"ד פינקוס זיע"א... שהיה לו שיחות על כל חג... אבל בסופו של דבר הכל חתר לאותו מקום... הכל הוביל למהלך אחד בעבודת ה'...)

אז זה גופא שאני עומד פה ומתלונן ש... שאין לי זמן להתכונן לחג הסוכות... **על אלה גופא אני בוכיה!!!** מזה בעצמו זועק החורבן והפירוק של בית המקדש... זה עצמו שכל חג נמצא אצלי במגירה אחרת לגמרי ואני לא מצליח למצא את הקשר עין ביניהם... זה עצמו זועק איזה פירוק לחתיכות קרה בחורבן בית המקדש... תראה אין שכל המבנה התפרק וכל היהדות נהפכה להיות חלקיקי לגו שכל אחד נמצא במגירה אחרת... ותסלח לי... אתה יודע איפה זה הכי בוטה?? **בחג השבועות!!!** בחג

שזה גופא מה שגרם לחורבן בית המקדש... (ואכמ"ל... מי שידוע... רוב המריבות שהיו שם היה סביב החיכוכים בין הכהונה לחכמים ובין המלך לנביא) כך שלהגיד שחורבן בית המקדש גרם שהמבנה של הידישקייט התפרק... זה לא נכון!!!

זה מתחיל בדיוק הפוך!!! המבנה של הידישקייט התפרק בתוככי בית המקדש... וזה מה שכירסם במבנה של בית המקדש והפך אותו לבית חרוב החרבת קמח טחון טחנת... **ולמה כ"כ חשוב להדגיש את זה???**

כי דווקא בייחס לפרט הזה אנחנו לא צריכים לחכות ולקוות מתי בית המקדש יבנה... כי דווקא זה לא קשור לבית המקדש!! זה קשור אלינו, אנחנו אלה פה כולנו חיים... זה תלוי בהחלטה שלנו כעת ועכשיו... האם אנחנו מוכנים לגשת לעבודת ה' בצורה יסודית... או בצורה חובבנית שכל אחד הולך לבר ובחר את הערך שהכי מרגש אותו ונכנס יחד איתו למגירה ויורה לכל הכיוונים...

כלפי מה הדברים אמורים??? אתה יכול לראות כל מיני יהודים יושבים בליל תשעה באב וממורים בבכי על חורבן בית המקדש... **ותוך כדי!!!** הם ממורים בבכי על זה שרק אבא שלהם קיבל תורה מסיני ומתי כולם יבינו שרק הם צודקים ואף אחד אחר לא... מתחשק לי לתפוס את אותו יהודי בתשעה באב ולהרים אותו מהריצפה... ולהגיד לו: אדוני היקר... תפסיק עם הדמעות תנין שלך... אתה בוכה על חורבן בית המקדש ותוך כדי הבכי אתה לוקח פטיש וממשיך להחריב אותו במו ידיו... תפסיק להתאבל... תפסיק לקונן... קום על שתי רגליך האחוריות ותחליט שאתה יוצא מהמגירה ומוכן לקבל את שאר חלקי עבודת ה'... תפסיק להמשיך להחריב את בית המקדש!!! תפסיק לפרק את המבנה של עבודת ה'... מותר לנו לגדול ולדעת שיש כהן גדול ויש סנהדרין, יש נביא ויש מלך... ואם יש לך כזה ראש קטן ביהדות שאתה לא מוכן לקבל כמה פירמידות שונות בעבודת ה'... אז תגיד בפה מלא שאתה לא רוצה שביית המקדש יבנה... אתה לא מצפה לעיר שחברה לה יחדיו... נא לא לשכוח... חוץ מלהתאבל על בית המקדש... יש לנו גם הרבה עבודה מעשית בלטפל בשנאת חינום שעדיין מרקדת לנו בתוך הלב... להפשיל שרוליים... פתאום יבא האדון...

שהיהדות לא תהיה אוסף של פרטים לא קשורים... ואתה חוטף מכל הבא ליד... (כמובן שיש מקום ביהדות לאותו יהודי פשוט שכן ניגש ככה ליהדות... על זה נאמר: אפילו ריקנים שבך **מלאים** מצוות כרימו... יש לו מלא מלא מצוות בערמות... אחד על השני בלי שום קשר... צריך לדעת שזה קיים... אבל מי שניגש לעבודת ה' בדרך של עבודה יסודית ורצינית... אתה מבין שזה לא אידיאלי) ואני יכול להגיד לך על עצמי... שכשהצלחתי ליצור איזה מהלך עקבי בעבודת ה'... אז היתה תקופה שהייתי במהלך של דבקות!!! הציר המרכזי של היהדות היה דבקות... כל מצוה וכל מועד וכל פרט ביהדות הייתי ממקם אותה... איפה הוא ממקם בדבקות בה'... אח"כ היה תקופה שלמדתי רמח"ל ואז הכל נכנס לקטגוריה של יחוד ה'... איזה יחוד נעשה בכיבוד הורים ואיזה יחוד נעשה בלימוד התורה ובאותה מידה איזה יחוד נעשה בסוכה ובמצוה... וכמובן שרוב הזמן אני לא כ"כ מצליח לבנות משהו מסודר... וממילא זה נראה בהתאם... זה נהיה כמו איזה ערימה... אני מתחיל את היום בתפילה... אח"כ אני מערים על זה לימוד... ואח"כ אני מערים על זה זיכוי הרבים... והערימה הולכת וטופחת וקעת בימים אלו הצטרפו לי גם אבלות על החורבן וגם הכנה לשנת השמיטה... ואני לא כ"כ מצליח להערים את שניהם ביחד... כי הערימה נהיית מידי גבוהה ואז הכל מתפרק... לכן מומלץ לי בחום... אם אני טיפ טיפה אשקיע פנימיות בעניין שנת השמיטה ובמקביל אשקיע בפנימיות על אבלות על החורבן אני פתאום אמצא קשר ביניהם... סו"ס אל תשכח שבשנת שמיטה לא אומרים תיקון חצות... כנראה שיש קשר הדוק ביניהם... וברגע שאני אמצא קשר ביניהם... זה כבר לא יהיה שתי ערמות אלא ערימה אחת... לצרף אותם לקובץ אחד וכן על זה הדרך... הגיע הזמן שנבין שיש בחינה של תלמיד חכם ובחינה של כהן גדול ויש משהו שמקשר ביניהם... וזה לא איזה ערימה של מושגים שמגישים מועמדות לנשיאות ובא נראה מי ינצח... בקיצור: צריך לעשות צירוף קבצים... יש לכל אחד מאיתנו את התפקיד לבנות את הפאזל מאפס... לאחות ולבנות בחזרה את המבנה של היהדות!!! לאחות את הרסיסים ולקח אחד אל אחד והיו לאחדים... לדעת שהכל חותר להושענא סוכת שלם... הושענא עלית שבטים הושענא...

אגב... לסיום: בסוף כתבת המאמר לפתע נזכרתי... שאנחנו עומדים כעת לקראת סיום מסכת יומא... ואנחנו בפתחה של מסכת סוכה... **אז היכוננו היכוננו בשבוע הבא נעשה סקירה מקיפה אודות מסכת סוכה...** ובהשגחה פרטית זה ממש ענייני דיומא... אנחנו נתחיל מיד בתשעת הימים להתכונן לקראת הרחמן הוא יקים לנו את סוכת דוד הנופלת...

עכשיו!!! למען ההגינות אני מוכרח לסייג את דברי... עד כה הצגתי את הדברים שכשבית המקדש היה קיים המבנה של הידישקייט היה ברור!!! כל חלקי עבודת ה' התאחדו תחת קורת גג אחת והיה תיאום וקשר עין בין כולם... ואילו עכשיו שביית המקדש נחרב כל המבנה של עבודת ה' התפרק והתפזר לאוסף של פריטים לא קשורים... **ותכל"ס זה ממש ממש לא נכון לומר את זה!!!** כי... כי אל תשכח שביית המקדש גופא נחרב על שנאת חינום... זאת אומרת: גם כשבית המקדש עמד על מכוננו!!! כבר אז בתוככי הבית בעצמו היה חוסר תיאום משווע בין חלקי עבודת ה'

השבועות כולם שזה החג של התורה... במילים אחרות זה חג ששייך למגירה של תורה... בשבועות מוציאים את התורה מהמגירה... חוגגים סביבה... שרים שירים של תורה... ואז נגמר חג השבועות... מחזירים את התורה למגירה... ואז מגיע ימי בין המיצרים ואז מוציאים את בית המקדש מהמגירה... ואז במוצאי ט"ב מחזירים את המקדש מהר מהר למגירה ורצים לנופש... ואז מגיע חודש אלול... וקעת מוציאים את אימת הדין מהמגירה... וכשככה זה נראה... אז מה הפלא שאני מסויט מחודש אלול?? איך לא... בחודש אלול אני פותח מגירה... שברגע שאני רק פותח אותה... קופצת עלי כזו פלצות ופחד ואימת הדין... נו... אז תן לי סיבה לרצות לפתוח את המגירה הזו?? מה הפלא שכשמגיע ימי בין המיצרים אין לי כוחות נפש לפתוח את המגירה של אבלות... תן לי סיבה אחת למה לא לדלג על המגירה הזו... **אבל אם הייתי מבין שיש פה מבנה אחד!!!** יש פה סוגיה אחת מתוקה של דבקות בה' והקן שהיונה בונה לבן זוג שלה באבה ובשמחה וזה כל הנושא... רק בימי בין המיצרים זה מתבטא בנהמה של היונה שהקן שלה נהרס והודס והיא מנהמת ומתגעגע ומשתוקקת לשוב להתאחד עם בן זוגה... ובחודש אלול אנחנו כבר מתחילים לנקות את הבית ולאסוף את הזרדים ולשפץ ולהכשיר את עצמנו לקראת החתונה... (כן... כמו שיש נקיונות לפסח... ככה יש נקיונות לסוכות... הנקיונות של חג הסוכות זה אימת הדין התשובה של הימים הנוראים...) וביום כיפור אנחנו עושים את הפיניש האחרון... והנה עוד ארבעה ימים אנחנו כבר בונים את הקן מפסולת גורן ויקר... **אם ככה הייתי ניגש!!!** אז בין המיצרים לא היה מתחיל ונגמר אצלי באבלות מדכאות... וגם חודש אלול לא היה מצטייר אצלי כפלצות שלא לוקחת אותי לשום מקום... והכי הכי: לא הייתי בוכה שאין לי זמן להתכונן לחג הסוכות... כי אני כבר ממזמן בעיצומם של ההכנות... כעת!!! כעת בימי בין המיצרים... אנחנו נמצאים בשלב של השידוכים... בשלב המירי שאנחנו מתגעגעים ורוצים שאבא שבשמים יחזיר את השידוך... ואז במוצאי תשעה באב אנחנו מקבלים תשובה חיובית... ומתחילים את ההכנות לחתונה... מפיקים לחקים!!! והולכים למדריך כלות שסיביר לנו על איזה טעויות אסור לנו לחזור... (מספיק השידוך התפרק פעם ופעמיים... בפעם השלישית זה לא יקרה...) וכל הזמן אנחנו חותרים לקראת חג הסוכות... וקעת זה מתחיל!!! כעת בימים אלו אנחנו בונים את חג הסוכות... **ובונים אותו בצורה יסודית!!!**

דברתי יותר מידי הרבה... תכל"ס... מה למעשה... נסכם את זה במסקנה אחת מעשית: בסופו של דבר כל עובד ה' אמור לבנות לעצמו **מבנה מסוים בעבודת ה'!!! איזה ציר מסוים שסביבו כל היהדות מסתובבת!!!** לא משנה מה תהיה המסקנה... היא גם יכולה להשתנות מידי פעם... וכמובן שמסתמא זה גם שנוי במחלוקת... (הגר"א אומר שהכל מסתובב סביב תורה והרמח"ל אומר שהכל חותר ליחוד ה'... ועל דרך החסידות זה דבקות בה'... וגם ההגדרות האלו בעצמם... כל אחד מאיתנו תופס ומבין אותם מזווית אישית אחרת... וממילא זה לא משנה כ"כ... מותר לך לבנות עולם רוחני משלך...) העיקר שבסופו של דבר יהיה לך איזשהו ציר אחיד!!! קו ברור לאן העסק חותר!!!

למה בתקופה האחרונה התנועה יחסית דלילה בירושלים עיה"ק...

בתקופה האחרונה ישנה היערכות שיא בירושלים... יש כוונות לקראת עומס חריג של יהודים שהולכים להגיע לכאן... והפעם לשם שינוי לא מדובר באורחים אלא באנשים שהולכים להשתקע כאן לתקופה ממושכת...

כן... קרבה שנת השבע שנת השמיטה... וישנם הרבה יהודים יקרים שלפני כל רגל הם מכתמים את רגליהם ועולים לירושלים במסירות נפש... ואז מגיע הרגע הקשה של הפרידה... ובדמעות רותחות הם נפרדים וחוזרים הבייתה... ולמה?? למה חוזרים הבייתה?? כי השדה מחכה... אם זה במוצאי פסח התבואה בקמותיה ממתנה להיקצר ולהיעשות גורן... אם זה במוצאי סוכות השדה בור מחכה לחרישה וזריעה להשקאה והשקעה... והפסולת גורן יקב ממתין בקוצר רוח להיכנס לאוצר לפני הגשם הראשון... תמיד יש משהו שנוסף בעורף וקורע אותי מבית המקדש ומכריח אותי לחזור הבייתה...

אבל כעת... סו"ס קרבה שנת השבע שנת השמיטה... וזהו!!! באה שבת באה מנוחה... הגיע הזמן להגשים חלום... שש שנים אני מהלך בשדה וכל הזמן שר שירי ציון... כל הזמן אני חולם על הרגע שבו אעלה לירושלים... אני כל הזמן לעבר הרימון שביכר והתאנה שביכרה וזה נותן לי זריקת מרץ... שהנה... אנחנו מתקדמים לכיוון הנכון... אני כל הזמן חולם מי יתן והייתי יכול להישאר שם!!! שם בירושלים... לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... והנה זה מגיע... בעוד קצת יותר מחודשיים מתקדשת עלינו שנת השמיטה...

ואם השדה לא מחכה לי... אז כמובן מאליו שרגלי מוליכות אותי הישר לירושלים ואין סיכוי שאני אצא משם בשנה הקרובה... זה ברור לי שבשנה הקרובה אנחנו הולכים לגור בירושלים... דא עקא!!! שאל תשכח שחוץ ממנו יש רבבות אלפי ישראל שגם להם יש שדות... גם להם יש כרמים ופרדסים... וכולם משביתים את השדות שלהם... וכולם היו רוצים לעלות להשתקע בירושלים עיר הקודש בשנה הקרובה...

אז כן!!! ישנה היערכות שיא... חדרים שלימים נפתחים בירושלים לשנה!!! מאות רבות של כיתות חדשות נפתחות לשנה תמימה... שם יפגש יענקי הבן של יורם ממטע הזיתים בנטופה, עם שלומי הבן של חצקל ממטע התמרים ביקתאל שבנחלת יהודה על גבול ארץ אדום (הסמוכה לאל עריש)... שמוליק מעבר הירדן כבר הספיק להתחבר בחג הקציר האחרון עם יוחנן מעמק חפר... כי להורים של שניהם יש שדה השותפין בעמון ומואב שבה הם מתכננים להמשיך לעבוד בשביעית כדי להחזיק ידי עניים...

ואין באמת ישכנו את כולם?? אין באמת ימצא מקום לכ"כ הרבה משפחות שרוצות להשתקע בירושלים לשנה אחת בלבד?? ואין זה הולך להשפיע על תנודות הכלכלה והמחירים בירושלים?? מוקדם לדבר... אבל זה לא כ"כ משנה... כל השאלות הטכניות האלו הם לא פונקציה לתשוקה ורצון הלב... שזו העובדה!! וזה מה שיהיה... אין בדיוק ירחם המרחם... בסוף הסכמנו להתפשר ולשכור דירה לא ממש ממש בירושלים... אלא סמוך ונראה לירושלים... אבל אבא התעקש שזה יהיה בתוך עשרה פרסאות!!! אני לא מוותר... לא על גביני כרוז שיעיר אותנו כל בוקר בקולו האדיר עמדו כהנים לעבודתכם ולוויים לשירתכם וישראל למעמדם!!! אני לא מוותר על הקול הענוג של ציר דלתות ההיכל שנפתח מידי עלות השחר שזיכיר לנו להתכונן לתפילת שחרית... ואני גם לא מוותר על הקול החזק של המגרפה שזיכיר לאלו שעדיין נשארו במיטה ש... שזמן ק"ש מתחיל לנשוף בעורף... ואם עדיין מוישי הישיבוחר שלנו ימשיך לישון אז הוא יאלץ להתעטש כמה פעמים מריח הקטורת יחד עם העיזים ואז הוא כבר יתעורר סופית... אז אמנם בשנה הקרובה אנחנו לא נגור ממש ממש בירושלים... אבל אנחנו כן גרים בנחלת בנימין סמוך לעיר התמרים יריחו... אנחנו רואים מידי יום ששי תכונה של משמרות כהונה שמתחלפות שם... כידוע: מידי שבוע עולה משמרת כהונה לירושלים... והם מתפצלים... חצי משמרה עולה לירושלים וחצי משמרה מתמקמת ביריחו עם כל המשפחה... ואלו שנשארים ביריחו... התפקיד שלהם זה לספק מים ומזון לאחיהם... (סו"ס מדובר בכמה אלפי כהנים שהשאירו משפחות לשבוע ימים בלי לחם וחלב ומים... אז מישהו צריך להיות הביביסיטר במקוםם ולדאוג למוצרי יסוד לכל אלפי משפחות הכהונה...)

אבל!!! למרבה האבסורד הדבר שהכי הכי מורגש כעת בירושלים... זה דווקא התנועה היחסית דלילה מכל שנה בתקופה הזו... דווקא כעת יש פחות יהודים שמגיעים לירושלים מכל שנה... אפילו יורם שלנו שתמיד מחפש תירוצים להגיע לירושלים בשביל להתעדכן בחידושים העדכניים בלשכת הגזית... גם הוא בחודשיים האלו לא נצפה בירושלים... נו... תנחש למה??? יציאתי את ברכתי לכם בשנה הששית ועשת את התבואה לשלוש השנים!!! הנקלה בעיניך... השנה עונת הקציר לא נגמרת... יורם עדיין נמצא שם בגורן והוא עדיין לא סיים לדוש ולזרות את התבואה... זה לא יאומן... כל שנה מיד אחרי חג עצרת יש איזה שבוע שבועיים שנמצאים בגורן... מה שנקרא "ויבא לשכב בקצה העריסה" וזהו!! מפרשיים תרומה לכהן ומעשר ראשון ללוי וחוזרים הבייתה עם התבואה ומכניסים לאוצר... את התבן שמים באסם... את הקש וגבבא במחסן של הציבי... וזהו... מתארגנים לקראת עלייה לירושלים לביכורי חיטה... וחוזרים מהר לקראת עונת הבציר של הענבים... אבל השנה?? אנחנו כבר אווזים באמצע חודש תמוז ויורם עדיין לא סיים עם התבואה... עוד שבועיים מתחילה עונת הבציר ויורם עדיין לא שב הבייתה במכנשתא דבי דרי... יורם נאלץ לשכור עוד שלוש מחסנים של תבואה לקיים מה שכתוב: "ועשת את התבואה לשלוש שנים..." השנה ככל הנראה יתקיים בנו מקרא שכתוב: "והשיג לכם דיש את בציר..." יורם כבר פוזל לכיוון הכרם הסמוך... והוא לא מאמין למראה עיניו... איזה ברכה ה' שלח בכרי זה... העניים עדיין לא סיימו לאסוף את הלקט שחכה ופאה... ועוד שבוע אחד מבורך של חססין ושרב כבד... (שכלנו כ"כ מתלוננים... ופעם יהודי היה שמח על כל שרב נוסף שמקרב את ביטול הפירות) וזהו... העניים כבר מוזמנים למנה השניה... של פרט ועוללות... שיהיה להם לבריאות... אבל אני- יורם... אנא אני בא... אני מתגעגע לבית המקדש... אני נמצא על קוצים... אני רוצה כבר להגיע עם ביכורי החיטה... אבל ככל הנראה השנה אנחנו נעלה על ביכורי החיטה יחד!!! יחד עם ביכורי ענבים... לקיים מקרא שכתוב: והשיג לכם דיש את בציר... אמנם בציר לא ישיג את זרע... כי עד הזרע כבר תחול שנת השמיטה ואז!!! אז כבר ינוחו יגיעי כח... זה מה שנותן ליורם כוחות בימים אלו... אפילו ענומס העבודה הוא פי שלוש... אבל יורם יודע מה המשמעות של הענומס הזה... המשמעות היא שיש פה יבול לשלוש שנים קדימה!!! המשמעות היא שנוכח שכעת אני מתעכב מלהגיע לירושלים ואני צובר פיגור וצמצום ביחס לנייעס העדכני שמתחדש מידי יום בלשכת הגזית... אבל חכה חכה... כשאיסיים כאן אנחנו נעלה להרי יהודה ונתמקם שם שנה תמימה!! ואז אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש ששתי בבית ה' כל ימי חיי לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו...

גם הלוויים ב"ה יצאו בידיים מלאות עם כמיות של מעשר ראשון שיספיקו להם לתקופה ממושכת קדימה... ואל תשכח את מעשר שני!!! שגם הוא הצטבר לקרוב למאה אלף שקל ש... שאנחנו נצטרך להיכנס לכוננות כדי להספיק לבער אותו עוד לפני פסח של מוצאי שביעית שעד אז צריך להתוודות בערתי הקודש מן הבית...

יורם נושא עיניים אוהבות לשדה הקדושה... השדה הזו שזיכתה אותנו לפרנס כ"כ הרבה משפחות של שבט הלוי... שזיכתה אותנו לכ"כ הרבה מצוות התלויות בארץ... אבל כעת בואו ונצא לקראת שבת מלכתא...

שתי הארות קצרות:

טוב שאני לומד דף היומי... מצאתי גמ' מעניינת שמעולם לא שמעתי עליה... (יומא עא.) הגמ' אומרת: שכשרבנן היו נפטרים אחד מהשני בפומבדיתא, היו מברכים אחד את השני: "מחיה חיים יתן לך חיים ארוכים טובים ומתוקנים" ורש"י במקום אומר: "שהיה אחד נוטל רשות מחבירו לשוב לביתו..." שים לב: לא מדברים פה על תלמיד שנוטל רשות מרבו לשוב לביתו!! זה אני יודע שיש... אפילו המשנה ברורה מזכיר את זה (בסיון ק"י) והלוואי ונאמץ את זה... אבל כאן זה לא תלמיד ורב... אלא שני חברים!!! כשאחד הולך... הוא לא פתאום נעלם... הוא נוטל רשות מחבירו לשוב לביתו... אתה שומע?? יש פה הנהגה של דרך ארץ!!! האמת היא שזה תמיד הפריע לי בישיבה... אני בעצמי ככה הייתי נוהג... אבל הרגשתי שזה לא לנעין ולא מצאתי לזה מילים... יום אחד קמתי עם כריזה אני נוסע... נוסע הבייתה... נוסע לחיזוק... תוך עשר דקות מכניס את כל הדברים לתיק... והופ! בורח... אדוני! יש לך חברי חדר... יש לך חבר שאתה באמצע נושא איתו... מה אתה נעלם?? תהיה בן אדם... תודיע לו אני הולך... אל תדאג... מה שרבנן היו נוטלים רשות אחד מהשני אין הכוונה שהם היו מבקשים רשות... (אתה בטח כבר מתחיל להיכנס לחץ אלי חבר שלך לא יתן לך רשות...) ליטול רשות הכוונה היא לכבד!!! היינו פה ביחד... ואני רוצה כעת לצאת... אז אני נפרד בצורה מכובדת... ויש כאן ברכה... ברכה מאוד יפה... אני שוקל לאמץ אותה... מחיה חיים יתן לך חיים ארוכים טובים ומתוקנים... אני לא מוותר על כזו ברכה... עכשיו!!! ליטול ברכה מהרבים זה עוד נושא... זה עוד יותר חשוב... רק מה הבעיה?? עד כדי כך אין לך קשר עם הרבנים שאם תגיע לרב ליטול רשות אתה מפחד שהוא יסתכל עליך כאילו נפלת מהורח... אז היא היא!!! אולי זה גופא המטרה... מותר שיהיה לך קשר עם רב לכה"פ ברמה כזו שכשאתה הולך מהישיבה... זה יהיה מן הראוי שתלך אליו ותטול ממנו רשות... הנה לך רמת קשר מינימלית שמתבקשת בין תלמיד לרב... תחשוב על זה... אז בבין הזמנים הקרוב אל תטול רשות... כי אין לך ממי... אבל כבר בתחילת זמן אלוו הקרוב אתה מסמן לעצמך רב מסוים בישיבה שאתה מעוניין ליצור איתו קשר... קשר ברמה שכזו!! שאם תצא מהישיבה אתה תרגיש צורך לעדכן אותו ולהיפטר ממנו לשלום... אין לך מושג כמה נחוץ הקשר הזה...

עוד מילה אחת: יש לי ידיד שהוא כהן וכעת לקראת בין הזמנים הוא מתעסק בכל מיני כבישים ואתרים שאסור לכהנים להיכנס שם מפני אוהל הטומאה... והוא טונן שבחורים יוצאים לטייל בבין הזמנים וחסר להם במודעות בעניין... והוא ביקש ממני שאעורר על זה... אז הנה... אני מעורר על כך!!! פרחי כהונה יקרים: בשביל מה אתם כהנים ואני לא?? בשביל מה אני צריך לתת לכם תרומה?? בשביל שאאתם משרתי ה' ואתם יודעים שיש דברים שלאחרים מותר ולכם לא!! אז בבקשה... בחור כהן יקר: אם הכבשה שלך ברחה לבית הקברות... תקרא לי... אני אוציא אותה משם... אבל אתה?? אל תכנס בשום פנים ואופן!!! אז זהו!!! שעל אותו משקל, יש כל מיני כבישים שיש בהם חשש של טומאת מת... ולכן נא להיזהר... אני לא חזק בפרטי הטכניים... סו"ס לצערי אני לא כהן... (אולי בסוף יתברר שכן... הלוואי...) עכ"פ: יש קו שאפשר להתקשר לשם ולברר באופן נקודתי כל מיני פרטים ומקומות... למיניהם... 08-3132020 תשמור על עצמך!!! הכהונה שלך יקרה לנו!! שמור לנו על הכהן שבך...

המעין הקסום בדרך אלך... קצת סבלנות...

השבוע בדרך היומי אהננו פוגשים את אותן נחל קסום ומדהים שכולנו עורגים אליו כאילו תערוג על אפיקי מים... כולנו כוספים ומשתוקקים מתי נזכה לשכשך את רגלנו בו... מדובר בנחל שיצא מקודש הקדשים שעתיד לרפאות את כל החולים... לפקוד את כל העקריות... לסדר את הראש של כל המתנסכים... ולהוציא את עם ישראל מכל הצרות והיסורים...

מה זה הנחל הזה?? מה מסתתר מאחורי הנחל הזה??

העניין הוא כך: כשהנביא יואל מזכיר את הנחל המדובר... הוא מוסיף משפט אחד: **זהו יום יצא יואל יטפו הזרעים עסיס הזבועות תלכזה זולב, וכל אפיקי יזדהו ילכו מים ו-ומעין מבית זה יצא השקפה את נחל השיטים**: אומר הזוהר הקדוש: כאן במשפט הזה הנביא רומז לנו שאחד מהפלאים והישועות שהנחל הזה יביא איתו... שהוא ישקה את נחל השיטים!!!! **מה זה נחל השיטים??**

נחל השיטים זה נחל עצוב ומר שאנחנו מכירים אותו בדורנו מקרוב... אבל הוא נחל עתיק יומין... אנחנו פוגשים אותו לראשונה בפרשת השבוע... ומאז הוא מלווה אותנו עד עצם היום הזה... מדובר בנחל של ניסיונות... נחל שנובע ממנו כל הדחפים השליליים... והנחל הזה פתאום שוטף ושוטף כמו נחל... מסתובב לו צעיר בן עליה ופתאום הוא מרגיש שהוא נוסף... פתאום הגיעה נחשוש לו אותו נחל ומציף אותו בכל מיני דחפים זרים... והוא מרגיש ש... שעוד שניה אני נוסף... הצילו... עוד שניה אני נמחץ באיזה סלע או טובע במחוזות שלא הייתי רוצה להגיע אליהם... כן... הפעם הראשונה שעם ישראל פגשו את הנחל הזה... זה היה כש"וישב ישראל בשיטים" ואז הנחל התחיל לשצוף ולקצוף ויצמד ישראל לפעור... ומאז ועד היום עדיין לא סיימנו עם הנחל הזה!! הוא תמיד מאיים ב"נסתחפה שדהו". הוא תמיד מאיים לעלות על גדותיו... ולא לחינם משה רבינו ביקש להיקבר מול פעור!! שכל פעם שהפעור הזה מתחיל לעלות על גדותיו... משה רבינו בקדושתו מופיע מולו ומשקט אותו... אבל עדיין... לנחל הזה יש כח מסוים לפעול... וטוב לדעת לקרא לו בשם!!! ובעיקר!!! בעיקר לדעת שהוא קיים!!!!

יש כאלו שלא מודעים לקיומו... אז זה!!! שאם משה רבינו רצה להיקבר מולו... כנראה שזה לא משחק ילדים ולא כדאי לנסות אותו!!! ומאיך יש כאלו שלא גומרים להתמודד מולו... והוא כל הזמן מאיים עליהם...

אז זהו!!! שזה אחת מהבשורות הטובות שהולכות לקרות...

להיו ידוע לך ש-מעין מבית ה' יצא והישקה את נחל השיטים... יום יבא והמעין של הטהרה והקדושה יצא מבית קדשי קדשים ויטהר את נחל השיטים... שים לב: הוא לא ייבש אותו!! אדרבה... הוא ישיק אותו ויטהר אותו!!! (מים זה המין מאכל ומשקה היחיד שיש לו טהרה ע"י השקה וחיבור) ובבת אחת הנחל הזה יהפוך להיות נחל שכל כולו כיסופים של קדושה... כל הדחפים הפסולים שהיו בו יסתחפו בבת אחת לדחפים אדירים של קרבת אלוקים... וכל מי שהנחל הזה איגרת אותו וניסה לטחוף אותו... והוא נעמד מולו במאבקי עוז... הוא עתיד לקבל זכינות באותו נחל והפעם הדחפים יהיו עם כל העוצמה לקדושה וטהרה... **הוא יקבל את זה ביושר!!!** מול הנחל הזה נאבקת... מול הדחפים הפסולים שלו התמודדת ודחת נגד הזרם לכיוון קודש הקדשים... אז הנה... כעת הנחל הזה יופיע בקדושה ובטהרה וכעת הוא בעצמו יוביל אותך וישא אותך עם כל הכח לעבודת ה'... יטביע אותו בים של קרבת אלוקים... כן... אותו נחל שניסה להצמיד אותך לפעור... הוא הוא כעת יצמיד אותך לקרבת אלוקים שאתה כ"כ מבכה למה אתה לא זוכה בזה...

כן... בחור יקר... אתה כ"כ כאוב... למה יש לי דחפים כאלו שליליים?? למה הדחפים שלי הם בדיק לכיוון ההפוך?? במקום שהדחף שלי יהיה לקרבת ה'... ושבתי בבית ה' כל ימי חיי... אז בדיק הפוך... הנחל יוצא מן השיטים ומטריף את דעתי ומאיים על הרוחניות שלי...

אז אני אגלה לך סוד... תפתח רגע נביא יחזקאל פרק מ"ז (באופן כללי ימי בין המיצרים זה הזמן ללמוד את הפרקים האחרונים של יחזקאל...) **תקרא את זה בעיניך... ושים לב מה כתוב לאורך הפסוקים שם?** ה' מראה ליחזקאל את המעין איך שהוא יוצא מקודש הקדשים... בהתחלה המעין הזה ממש לא נראה מרשים... מדובר זרם פצפון של מים... כקרני החגבים... והוא מגיע בקושי עד כף הרגל... נו... הלאה... אחרי אלף אמה זה נהיה טיפ טיפה יותר עמוק... הוא כבר מגיע עד הברכיים... נו... בסיייד... זה אולי מתחיל להיקרא מסלול רטוב וגם זה בקושי... אחרי אלף אמה נוספים... נו... כעת זה כבר מגיע עד המתנים... אוהו... כעת זה כבר בריכה... אבל עדיין... בסיייד... בסה"כ בריכת מים... זה עדיין לא אומתקמים מי ידע מה... זה לא נקרא שרואים פה משהו מעניין... לא נוף... לא צמחייה... רק קצת מים... ואז מתקדמים עוד אלף אמה **ופה!!!** פה המעין מתחבר ונפגש עם... עם מים?? עם נחל השיטים...

וכאן מתחילה התפתחות!!! לפתע בבת אחת... המעין מקבל זרם אדיר... כי גאו המים מי שחוו... אי אפשר אפילו לשחות... מפלים אדירים...

ופה מתחילה ההפתעה!!! ויאמר אלך: הריאת בן אדם??

הקב"ה שואל את יחזקאל: ראיית... ראיית את כל מה שהראיתי לך עד כה?? אתה זוכר מה שראית?? כעת אומר הקב"ה ליחזקאל: כעת אנחנו חוזרים אחורה!! בדרך שממנה הגענו!! שים לב: ה' לא עושה ליחזקאל מסלול סיבובי... ה' מחזיר אותנו **באותו דרך שממנו הוא הגיע**... ויחזקאל מתחיל לחזור אחורה... ואז הוא מסתכל ולא מאמין...

בשוכונו!! והנה על שפת הנחל עץ רב מאוד מזה ומזה... ועל הנחל יעלה על שפתו מזה

ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלוה ולא יתום פרוי וכו'... אני לא מבין... כשהלכתי פה בהלך... לא היה כלום... היה קצת מים וזהו... והנה... אני רק חוזר בחזרה אני רואה שצמחו פה אילנות מרפא ומים של ישועות... מה קרה?? איך קרתה התפתחות הזו?? איך יכול להיות שבדרך הלך לא היה כלום? ופתאום בחזור הכל התמלא פה בכזה יופי והדר וישועות??

נו... באמת מה קרה? מה ה' רצה להראות ליחזקאל בנבואה הזו??

כן... עתיד מעין לצאת מקודש הקדשים... ומהמעין הזה תבא ברכה וישועה ורפואה לכל העולם... וכולם יבינו באופן הכי טבעי שהכח הסגולי של המעין הזה נובע מזה שהוא יוצא מקודש הקדשים... **את זה כולם יבינו!** כולם יראו במו עיניהם איך שמקור הנביעה של הנחל מתחיל מקודש הקדשים!!! **אבל אומר הקב"ה ליחזקאל:** אני כעת מראה לך שאלבא דאמת הכח האמיתי של הנחל הזה נזקף למחוז אחר לגמרי לגמרי!!! הוא נזקף למפגש וההתחבות שלו עם נחל

השיטים...

כל זמן שהמעין הזה רק יוצא מקודש הקדשים... הוא עדיין לא מיוחד... הוא עדיין לא מרשים וכל זמן שראית אותו בשלב הזה לא היו בו אילנות מרפא ושום דבר... ורק ברגע!!! ברגע שהוא הגיע לנחל השיטים... שם!!! שם בנחל השיטים הוא פוגש את אותו בחור צעיר שמתמודד מול הדחפים של נחל השיטים... ועל נהרות נחל השיטים ישבנו... גם בכינו בזכרנו את קודש הקדשים... יושב בחור שכמעט מיואש מעצמו... יושב על נהרות נחל השיטים ובוכה... בזכרנו את ציון!!! הוא נזכר בבית מדרש האהוב... בדחפים הקדושים שהיו לו ועדיין יש לו... וכל כולו מורט שערות ראשו... מה אני עושה כאן?? איך זה קורה לי?? איך כל פעם מחדש מגיע הנחל הארוך הזה וסוחף אותי לדחפים שליליים?? אני רוצה להיות קודש הקדשים... אני רוצה להיות בחור קדוש... לשבת כל היום בקודש הקדשים לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו... אותו בחור נעמד בכעס ובהתקוממות... נושך את אצבעותיו בתסכול וכמעט נשבע... אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני!! לא יעזור כלום... כמה שנחל השיטים ישצוף אותי ויסחוף אותנו... הוא לא יצליח להשכיח ממני את ציון... את השערים המצוינים בהלכה... את ד' אמות של תורה... את המשתגעים ומתלהטים אחריה... אני לא אתן לנחל השיטים לשבור את רוחי... לא מעניין אותי כמה פעמים כבר נפלת... אני לא סופר כשלונות... זה לא מעניין אותי... אני תמיד אזכור שהמקום שלי זה קודש הקדשים!!! זה רצוף אהבה שלי.

ואתו בחור לא מעלה על דעתו מה קורה באותו רגע!!!

אתה לא יודע שברגעים אלו... בשניות אלו שאתה סחוף ודווי ומרוסק ובוהה למרגלות נחל השיטים... הרי ברגעים אלו ממש מעין יוצא מבית קדשי הקדשים **והוא כבר בדרך אלך...** המעין הזה בשלב זה די אכזב... בשלב זה הזרימה שלו מאוד חלשה... הוא מגיע בקושי עד הקרסוליים או עד הברכיים **אבל הוא כבר בדרך לכיוון שלך...** וככל שהוא מתקרב אלך הזרימה שלו הולכת ומתעצמת!! והנה הוא הולך ומתקרב... ועוד רגע הוא מגיע לכתובת הנכונה... ובשניה!!! בשניה שהוא נושך לנחל השיטים הוא בבת אחת נפגש עם המיית הלב האדירה שלך ועם התשוקה העצומה שלך לקודש הקדשים... **באותו רגע נעשה צונאמי!!!**

בבת אחת המעין הפצפון הזה נהפך להיות מפל אדיר של ערגה וכיסופים לה' שמתקבלים אצל אבניו שבשמים כאישים וניחושים... בבת אחת המעין שיצא מבית קדשי קדשים מקבל כח סגולי עצום ונפלא... שמי שחווה כעת אחורה... פתאום הוא רואה עצים מלבבלים... מי ששותה מהמעין הזה מתרפא, והיה פרוי למאכל ועלהו לתרופה... וכמובן... אף אחד לא מעלה על דעתו מאיפה נובעת הכח הפלאי של הנחל הזה... כולם מבינים בפשטות שהוא יוצא מקודש הקדשים... אבל רק אתה והבן אדם - הלא הוא יחזקאל... רק שניכם יודעים... שאלבא דאמת הנחל הזה קיבל את כל העוצמה שלו, רק ברגע שהוא הגיע לנחל השיטים! אתה יושבת פה בנחל השיטים וכל היום ביכית וכספת והשתוקקת למעין הקדוש... לקדושה הנוראה שיש בקודש הקדשים... ומה מתברר?? שנכון!!! הושענא קודש הקדשים... הושענא רצוף אהבה... אבל איפה?? איפה התבשל הרצוף אהבה הזה? איפה נוצרה אהבת ה' הזו?? אי שם בהתמודדות שלך מול נחל השיטים... בגעועים שלך לאבא שבשמים... בכמיהה וברצון שלך להתקדש ולהיטהר... העקשנות שלך לתפוס את עצמך לידיים כל פעם מחדש ולא להתייאש... זה!!! זה מה שהעצים והגביר את המעין הזה של קודש הקדשים...

זה כ"כ אבסורד... יושב לו בחור מוקף בניסיונות... ומנסה לדמיין את הכאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי אלך אלוקים... צמאה נפשי לאלוקים לקל חי מתי!!! מתי אבא ואראה פני אלוקים... ואותו בחור לא מעלה על דעתו שלמייעשה זה קורה כאן ועכשיו!!! כאן... בערגה הזו... בצמאון צחיחים הזה שאתה ניצב כמו איל שתוקע את הקרניים באדמה ומתחנן למים... כאן!!! בזה עצמו אתה מייצר את האפיקי מים... כן... לא רק לאליל יש קרנים... גם לך יוצא קרנים... לא רק האיל תוקע את הקרנים באדמה... גם אתה תוקע את הראש בקיר בתסכול ושואל את עצמך: מתי?? מתי אבא ואראה פני אלוקים? מתי אני אהיה קדוש וטהור?? מתי ה' ישמח בי ויחפוץ בי?? ואתה לא מעלה על דעתך שלה' יש כעת נחת רוח מעצם הערגה הזו... מעצם הכאב לב הזה... אל דאגה... יש שכר לפעולתך... התסכול הזה והכאב הזה הוא בגדר תהום אל תהום קורא לכל צנורך כל משרבך וגליך עלי עברו... הכאב הזה שמבעבע מלמטה... מעורר את המעין שנמצא שם למעלה להתחיל לעשות את דרכו לכיווןך... ויום אחד הם יפגשו!!! המעין של קודש הקדשים עם הנחל היוצא מן השיטים... הנחל הזה שלפעמים מציף אותך בניסיונות ובכל משרבך וגליך עלי עברו... וכשהם יפגשו אתה לפתע תגלה מה עשית בכל התגברות ובכל מאבק... אתה תלמד להעריך כל שבריר שניה של אחיזה בשארית הכוחות שבינייך... אז תלמד ששום שבריר שניה של התגברות לא נעלם מעיני ה'... (גם אם אח"כ היתה נפילה...) וכעת!!! כל זמן שהמעין היוצא מבית ה'... כל זמן שהוא עדיין לא נפגש עם נחל השיטים... כל יום נוסף כזה... כל רגע נוסף שעדיין זה לא קרה... יש לנו עוד חנון הזדמנות להמשיך להמליך את ה' גם שם!!! על נהרות נחל השיטים... גם מתוך ניסיונות... צריך לדעת שיום אחד הניסיון הזה יגמר!!! יום אחד המעין היוצא מבית ה' יטהר את נחל השיטים... ולמרות שזו תהיה בשורה טובה... אבל עדיין... סו"ס כבר לא תהיה הזדמנות נוספת... יבואו ימים אשר תאמר אין לי בהם חפץ... ביים שהניסיונות יפסקו... כבר לא תהיה הזדמנות ליצור את הצונאמי הזה של האמנות שכעת יש לך אותו בשפע ואתה יושב על השיבר שמפעיל את המפל הגדול ביותר של קרבת אלוקים... אז אנחנו אמנם מחכים בכיליון עיניים למעין היוצא מבית קדשי הקדשים... מחכים שהוא יקח את העולם מכל הניסיונות שיש לנו... אבל במקביל!! כל יום נוסף שזה עדיין לא קורה... צריך לדעת שה' נותן לנו עוד הזדמנות להפגין לו נאמנות ולבעבע ולרחוש ולכסוף ולהפעיל מלמטה את קודש הקדשים...